

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

Feria. iij. infra oct[aua] Pent[e]. Text[us] euangel[ij]. Joa[n]. cap. x.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](#)

Tractatus

II

illud. i. Co. i. Glia nra hec est testimonium scietie ure: et cor a hominibz ad honore dgi et fidei utilitatē. In illō Dat. v. Sic luceat tē. nō aut ad honorem p̄sum. Hee ex illo. Et intellige q̄ licet manifestatio apud homines querere pfectis. Unsan. Tho. dicit q̄ sancti hoc appetunt. Vide de hoc feria segta post dominicā quinquagesime. Gel dicit ut manifestetur opera eius id ē. non vere publicari q̄tuz ē ex natura suop̄ oper. Quis forte velit p̄fumilitatē et non p̄f veretundia latere. quia in deo). i. Sim deū (sunt facta) et consequentur er nō sunt reprehensibilia sed laudabilia. qz de⁹ malū velle nō potest. In hac parte est documentū Iſaie q̄ peccatum est causa vñ salte occasio moradi in peccato. Grc. Peccatum qd statim q̄ p̄iam nō diuit: mox suo pōdere ad aliud trahit.

Feria. iii. infra oct⁹ Pent.

Text⁹ euangel. Ioā. cap. x.

¶ Vi non intrat per ostium in ouile ouiu sed ascēdit aliunde: ille fur est et latro. Qui aut̄ intrat per ostium: pastor est ouiu. Huic ostiarius aperit: et oues vocem eius audiunt. Et p̄rias oues vocat nominatim: et educit eas. Et cuz p̄rias oues emiserit ante eas vadit: et oues illū sequuntur: quia scutit vocem eius. Alienū autē nō sequunt: sed fugiunt ab eo: qz non nouerunt vocem alienorū. Hoc proverbiū dixit eis Iesus. Illi autē non cognoverūt quid loqueret eis. Dixit ergo eis iterum Iesus. Amen amen dico vobis: quia ego sum ostium ouium. Omnes qui inquit venerunt: fu res sunt et latrones. sed non au dierunt eos oues. Ego sum ostium. Per me si quis intraverit sal uabitur: et ingredietur et egredie

tur: et pascua inueniet. Fur non venit nisi ut furetur et mactet et perdat. Ego veni ut vitas habeant et ut abundantius habeant.

¶ Ut nō intrat per

ostium in ouile. Tō. x. Preses euangelū tria p̄met pūcta. In primo tangit quoddam pueriū. In secundo expontur illud. In tertio comparatio fit inter furem et bosnum pastorem.

Quantū ad primū sciendū ē h̄z Chrysostomus ante p̄sentia p̄ba ch̄s arguerat phariseos de cecitate: qz in eū nō credebāt. Sz qz potuissent dicere eido te nō sequimur qz nō tenemur: cī nō sis pastor: h̄z erroneous. id vult se ostendere pastorē vez. Premittit tñ aliquid de fure. qz opposita iuxta se posita magis eluceat. Sed in Aug. ista dicitur contra phariseos et siles: qz qndā iustitia op̄ez habētes: et fide ch̄i nō habētes creditur se recte vivere. qd nō est vero. Unā ait. Nec bñ viuere dicēdi sunt q̄ finē bñ viuēb̄ dicit cecitate nesciū: aut̄ iſlātōe p̄tenūt. Hec ille. Dī g. (Amen amen). i. vere (dico vobis) geminat aut̄ ly amen causa maioris exp̄issionis. Qui non intrat p̄ ostium in ouile ouiu. Scđm Aug. et Chrysostomus. et sanctū Thoma et oēs: illud ouile est ecclesia idē congregatio fidelium: siue ecclā sine sy nago ga dicat. oues aut̄ sunt fideles.

Sciendū est aut̄ q̄ ad ouile intrat omnis ut p̄fuerit. et pastor p̄ncipalis. i. dñs Jesus ac substitut⁹. i. vicari⁹ ei⁹ ut p̄fuerit oues. et fur ut furet. h̄z dñs p̄mi p̄ ostium intrant. De omnibus aut̄ his ingressib⁹ loquuntur do min⁹. Sz p̄ intellectu dicēdoz sciendū est q̄ cū duplex sit sp̄ualis pastor. i. p̄ncipal. i. ch̄s. et substitut⁹. i. plati⁹. et ip̄e ch̄s sic ostium respectu pastoris substituti: resp̄ciū ip̄e ch̄i oḡz alio ostium intelligere. i. scripturā ipaz et dei voluntate exp̄issa in scriptura. q̄ destinauit ch̄rm in pastore ḡtib⁹. Unde ouib⁹ et pastori substitut⁹ ostium ē ch̄s et scriptura loq̄ns de ch̄ro. h̄z ip̄i ch̄ro ostium ē scriptura et de⁹. Istud igit̄ ostium sim Chrysostomus: que facit fidelib⁹ quod ostium facit ouib⁹. Unā ait. He. si scripturā

Fe. III. infra octās Pentecō.

re dei cognitionē aperītūt; he oues custodiunt et lupos supuenire nō pmitit: hereti cis introitū pculentes. Hec ille. Aug⁹. aut p ostiū intelligit ch̄m: sed reuera idē est sensus Aug. et Chrys. Nā in ch̄o sunt implete scripture: id q̄ p scripturas intrat: intrat etiā p ch̄m. i. fidē et queriōt ch̄m p qua q̄s efficiſ de nūero ouū ch̄i. Cum em ipē ch̄is se dicat ostiū nō est rationabili le q̄ Chrys. aliud p ostiū voluerit intelligere: nūli dicat q̄ loquiſ de ostiū vt quenit pncipali pastori tm. Siue ḡ sit scriptura siue fides vel vita ch̄i: ideo dicis ostiū quia ad ouile ducit: et iter p ouile ad palcia ei ne viriditatis (Sed ascendit aliud) Hoc est fin Chrys. alia sibi et nō legimus viā facit. Tales aut sunt multi; vñ nō specifi cat viā p quā sine ostio intrat: q̄ malum multis modis fit. Et quidē q̄ ingredit vt pastor pncipalis; ascēdit aliud q̄ nō est p voluntate dei et sacras scripture orationis caput p redēptor gentiū; vt anti ch̄is et multi aliq: Sed loquēdo de q̄cūq alto intrat. Primo aliunde ascendit siue velit intrare vt ouis siue nō vt ouis sed vt pastor: qui n̄ credit intellectu recte fin scripture. Scđo q̄ n̄ imitat affectu vitam ch̄i. Aug. Intrat p ostiū q̄ intrat p ch̄i stū: q̄ imitat passione ch̄i: q̄ cognoscit hui litatē ch̄i. Hec ille. Ubi nota q̄ ter pōit ly qui, sed primum nō ponit in numerz cum reliquis: ita q̄ scđm q̄ valer ly id est: et se quēter tangit duo p q̄ intram p ch̄m. i. cognoscere et imitari: q̄z primum est intellexus: scđm affectus. Tales aut sunt multi. Primo qui volūt intrare cū scripture ruz ignorātia: marie si volūt intrare vt pastores: q̄z cec⁹ q̄rit ducere cecf. Scđo qz no lunt ch̄m imitari p viā humiliat: h̄z vōlunt ingredi vt dñentur velut supbi. Ubi Aug⁹. Qui ad ouile vult intrare p ostiū: nō solū ch̄m pdicet: sed ch̄i gl̄iam q̄rat: nō suā. Humilis aut ianua ch̄is est: q̄iu trat p hanc ianuā oport̄ humilez esse vt lano capite possit intrare. Qui aut se non humiliat sed exrollit: p muz vult ascēdere: ideo exaltaſ et cadat. Hec ille. Hiero. Letamur ad. ascēsum. timeam⁹ et lapsuz Nō est tanti gaudi excellē tenuiss: qnti merorū est de excēlo cecidisse. Hec ille

Tertio q̄ temptata ch̄i pauprare p pecunias et ppter pecunias vult intrare vt si moniacus. Quarto qui temptata vitate q̄chis est p fierōes ingredit: vt hypocrita Quito q̄ pcepta ch̄i māsuetudine p vōis lentiam vult igredi: vt intrusus (Ille fur est et latro) Hoc autē prie nō intelligit de eo qui intrat vt sit ouis tm: nullā sup ouibus habitur potestatē. Talis em si male ingredit: nulli nisi sibi nocet. Sed q̄ intrat quasi aliquid sup oues potestatis habitus: vt pastor pncipalis vel subrogat: et nō intrat p ostiū: est fur. Lū em ad ouile velitatem et gloriam domini deberet intrare: intrat ad suū cōmoduz et suā gloria cōsequendā. Ideo ex re aliena sine voluntate domini lucru expetit: q̄ est furari. Videat aut Aug. et similis scrus Tho. sic iūter ista distinguere: vt furis sit rape: latronis occidere. Ubi et latro prie dicit glātens in silvis viatores aggredit: fur vō q̄ noctis répore pdatur. Sed est hic yna questio. Si em per ostium ch̄m intelligimus: quō ipse scđm dicit pastorē. Ad h̄ dicit q̄ in spiritualib⁹ nō est inconueniens q̄ idem sit ostiū et pastor bī operationes diuersas. Ubi Chrys. Quia em adducit nos patri: ostiū se dicit: q̄z pcurat: pā storem. Hec ille. (Qui aut intrat p ostiū) modo exposito sicut intravit ch̄is p deuz et scripturā: et omnes apostoli p ch̄m: et si militer p scripturā modo suo (pastor ēoui um scđz nō est tm ouis (huic ostiari)) id ē Moyes bī Chrys. cui eloquia dei pmo sunt credita. Ubi bī Tho: spūllancetus p quem reserant scripture que nobis indicant christū (aperit) id est ipsum ch̄m. in pducit in ouile p ipsas scripture quo ad Moyen: v̄l etiā p illuminationē quo ad spirituallancetu: qui interius et p scripturas veram noticiā tradit. Dale em dispositus in credendo dum ad suū sensum scriptruram trahit repugnantez in ea multas falsitates intelligit: nec Moyse neq̄ spūlē docente scripture. Sic sup de grecz dicitū est: q̄ cum dieif qui a patre pcedit: intelligit qddam falsum: q̄. s. spūllancetus nō pcedat a filio. Nec tm intelligo q̄ moy ses bene dispositum doceat interius illuminando vt spirituallancetus: sed extra tōt

E 3

Tractatus

II.

¶ p̄cepit: loquendo inquitum eius scripta exterius pponunt. Vel s̄m Aug. p̄ ostia riu intelligit ip̄e ch̄is: q̄ cū etiā sit ostium ip̄e v̄ ait: se aperit cū se exponit. Et nota q̄ cū etiā ip̄e ch̄is sit pastor intrat p̄ ostium scripturaz: t̄m nullus aperit ostiari? in/ q̄ntum deus est: sed intrat ianuis clausis nullo. t̄ ei differēt scripturas. Inq̄ntū āt homo edocitus est a deo multiplici sc̄ientia ut dictū est multoties sup̄. Sed ad no ticia h̄oz nota: q̄ sicut pastor t̄ ostium: ita et aperire multipliciter dicit t̄ sumit. Nam igrediēti ut pastor p̄ncipalis: p̄mo scriptu ra agit testificādo p̄ v̄ba p̄heraz: t̄ deus p̄ miracula vera: t̄ introducingendo ip̄m ad sceptrū t̄ potestatē sup̄ oves obtinendaz: iuxta illud D̄ath̄ v̄lci. H̄ata est mibi. a deo oīs p̄testas. Sc̄do aperit ei scriptu ra t̄ deus nō vt ip̄e intrat: sed vt alij intrat ad ip̄m: vt aperire huic sit aperit ad h̄ic. Et sic dicit Ianc. Tho. q̄ Moyses aperit ch̄io. quia dicit Jo. v. Si crederetis moy si: crederetis for. t̄ mibi. De me em̄ ille scri pit. Ingrediēti vo vt pastor subrogatus vel vt oīis aperit deus sive spiritus sacerdos: et scriptura: t̄ ch̄is modo exposito. (Et oīes vocē eius audiunt) Ita aut̄ t̄ cetera que sequuntur h̄z quenam culibet bono et subrogato pastori inquitum est idē cū ch̄io cuius vicē gerit: tame p̄fissime quenam ch̄io. Et ideo illa de eo exponem̄ p̄mo. Oves ergo. fideles ch̄ri vocem eius audiunt: quia sicut oves ex imaginatiōe cōf sueta pastoris vocez recognoscūt: ita fideles ex diuina inspiratiōe t̄ lumine fidei no uerunt vocez ch̄ri. i. veritate doctrine sue. Recre em̄ iudicant de his que sunt fidei p̄ modū inclinarōis nisi in affectu suo p̄mit tant affectōes malas dominari. (Et pro prias oves vocat noiatum) id est p̄p̄is no minibus tanq̄ sibi cognitas. H̄ouit em̄ do minus: vt ait Aug. nomina p̄destinatio rum. Quāvis etiā possim̄ dicere q̄ loqui tur de ouib⁹ s̄m placent iusticiā. (Et edū cit eas) Primo s̄m Chrys. de ouili fidelium mittēs ad infideles: sicut agnos iter lupos. Sc̄do s̄m eundē de medio infide lium vocaz ad lumen fidei. Tertio fz Au gusti. de peccato educēs ad gratiā. Und⁹ ait: Et quis aliis oves emittit nisi q̄ eaz peccata dimittit: vt cū sequi duris liberat te vincis possint. Hec ille. (Et cū prias oves emittit) t̄z trīb⁹ p̄dīcīs modis (and te eas vadit) p̄bendo exempla bene operā di. Nec obstat q̄ plerūq; pastor oves seq̄t. Primo quia locutio est parabolica: t̄ p̄ses quenam nō oportet similitudinē q̄ ad lingula p̄siderare. Sc̄do q̄ vt ferūt i patria illa: pastores oves cōmuniter p̄cedunt sū bilantes ore t̄ instrumento ad hocis p̄ fabricate: et maxime quando oves pasto rem diligunt. (Et oves illum sequitur q̄ sciunt vocem eius: alienū aurē non sequūt: sed fugiunt ab eo: quia non nouerunt vocem alienoꝝ) Et intellige q̄ alienū nō sequitur cum perseverāt: securus ad tem p̄us ex errore probabili. Alienī aut̄ s̄m Chrysost. dicunt hic Theodas t̄ Judas. De his qui habet Actu. v. Dagister etiā historiaz: de his introducit Gamalielē sic diciente: Theodas mag⁹ vt tradit Job sephus dicebat se esse p̄phetam a deo missum t̄ scire spuleruz Moysi: t̄ thesauros q̄s iudei in capiuntatē eūres in sinai mōs t̄ abscondetur. Ad cuīs p̄suasionē mul tū venditis omnibus suis: t̄ sublatris ex yr be facultatib⁹ ad ripas iordanis venerūt: t̄ pmisit se facturum post tridū vt diuideretur iordanis t̄ trāsīret sicco pede: sic transferant filii israel. Et dum expectauerūt i illo triduo superētēs p̄cu rator p̄stis syrie cū multitudine equitū multos ex eis occidit: t̄ caput ipsius Theode hierosoly mā reportauit. Post hunc extitit Judas galileus in diebus p̄fessionis: id est descriptio generalis: qui vt tradit Joseph⁹ suadebat iudeis vt negarent tributa rho manis. Postea perijpse t̄ quoq; ei consenserunt. Hec ille. Alienī etiam dicunt hic s̄m eundem pseudo apostoli tunc fūturi: uno et ipse antichristus s̄m Theop. qui de eo dicit: q̄ pauli lux decipies non obtinebit sequates post eius mortem. Est aut̄ hic vna quæstio: quia videt p̄ vocem ch̄ri audiuerit aliquis qui nō erat oīis: sed lupus vt Judas: t̄ rursus aliquis nō audiuit eam: vt aliqui ex his qui eum occiderunt. Ehi dicat q̄ quando nō audiebāt: oīes nō erant. Contra hoc ar̄guit Aug. Nā alīq; oīes dicunt a domī.

Feria. II. infra oc. Dente.

no per Ezechielem errantes. Soluit autem dominus parabolice interdum loquens Aug. et s. Thomas quod dicitur loquens de omnibus in predestinationem et non in propria sententiam iusticiam. et dicunt quod una est vox christi quae omnes et soli predestinationis audiuntur. sed quae seuerauerit vobis in fine hinc salutem erit. Possunt autem predicta secundo exponi de quo libet alio pastore etiam ad litteras. quod quoniam una est exemplar alterius. ut Salomon christi et christus aliorum pastorum sub uno terra possunt esse multi sensus litterales. Sic ut autem dicitur san. Thomae hic christus tangit signa boni pastoris. Primum est quod ei aperit ostiarius iuxta prophetam. Secundum quod oves vocem eius audiunt. Signum enim boni plati est quod diligitur ab omnibus. id est bonis. quod uero forte odio habeatur ab his qui sunt capræ. Tertium quod prias oves vocat nominatum. in quo san. sancti Thomæ nota est respectu omnium haber cognitionem et familiaritatem quia illos ex nomine vocamus quos familianter cognoscimus. et eas educit de ore diaboli. id est mundana conuersatione. et vadit ante eas per exemplum bone conversationis.

Quatuor ad secundum ponit expositionem eiusdem. cum dicit. Hoc proverbiū dicitur eis iesus. id est parabolam vel similitudinem obscurredum. Licer enim communiter dicit pueribum id quod communiter est in ore omnium tamen sententia vera quasi probatum verbū. Nam in sancto Thomā pueribū est quodammodo aliquod per verbo. scilicet loco verbi ponit. sicut si sententia una exprimitur per verba parabolica aut similitudinaria. Sicut si volens dicere quod maliciosi machinant malum dicat. vulpes synodus faciunt. Vnde nota quod tamen ad etymologiam pueribū dicitur quasi probatum verbū. Sed quatuor ad derivacionē vel compositionem dicunt ex proposito et verbum. Et primo modo est dictum approbatum propriocomuniter pro parabola. Sed secundo modo est econverso. quia prole est parabola seu dictum parabolicum. communiter vero est dictum approbatum communis hominum sententia. Illi autem non cognoverunt quid loquereret eis Aug. Pascit enim dominus manifestis exercet obscuris. Hec ille. Iohannes vero inter pastores et furem cum dicitur. Ego

principie dominus parabolice interdum loquitur ut occultaret preciosas sententias in dignis et exerceret studiosos. Dicit autem scilicet Thomas quod ignorantia que pertinet ebat ex verbis christi est utilis bonis: quod se exercent ad intelligendum et non valentes intelligere. sed tamen credentes vera esse: admiratur altitudine sapientie divinitatis et consequenter etiam laudant. Impius autem est damnosa: quod non intelligentes blasphemant. Ideo ut ait Aug. inde propter laudes et blasphemias impium. Dicit ergo eis iterum. si volens aliquis exponere ex quod posse sint intelligere reliqua. Amen ame dico vobis: quia ego sum ostium omnium non solidum pastor: quia vterque per christum ingreditur et egrediuntur (omnes quorundam venerunt) sed per istud ostium non intrant fures sui et latrones id est animarum seductores: et propriez commodi secretiores. Nec tamen san. Chrysostomus et Aug. in his verbis intelligunt patriarche et prophete. quod san. Chrysostomus loquitur de seditionis. san. Aug. de his quod venerunt preter eum. Propterea autem venerunt cum eo: quia cum veritate Sanctus Thomas autem dicit quod manichei propter ista dixerunt patres vesteris testamenti qui christum precesserunt et malos et damnatos fuisse. Sed hoc inquit apparet falsum ex tribus. Primo quidem: quod parabola loquitur de intrantibus et venientibus non per ostium id est christum. Omnes autem patriarchæ et prophete intrauerunt per christum: qui eos ut precones mittebat: haec est ex tempore carnes sumperit famam ab eterno erat verbum dei per quod illi mitebant. Secundo quia dicit: venerunt scilicet propria auctoritate sinegerentes: et non quia a deo misli. predicti aut fuerunt missi a deo tertio quia oves non audierunt fures: aut disuerunt autem prophetas: et mali eos non audiuerint. Non autem san. dominus eundem quod fures sunt qui usurpant non suum. id est auctoritatem docendi. latrones vero qui per doctinas pravae occidunt (sed non audiuerunt eos oves) id est illi san. Aug. de quibus dicit: Non dominus qui sunt eius. id est predestinationis.

Quatuor ad tertium ponitur comparatio festis: exercet obscuris. Hec ille. Iohannes vero inter pastores et furem cum dicitur. Ego

Tractatus

II

sum ostium q̄ ad ecclesiam & quo ad glo-
riā intrāq̄ me siq̄s introierit ad ecclias
(saluabif) dūmodo non egredieſ p̄ apostla-
stam v̄l culpā. Et ingredieſ & egredieſ: &
pascua inueniet. (Ista aut̄ p̄ba multiplici-
ter exponunt. P̄io sic fm̄ Aug. & Theo.
Ingredieſ interl̄ rectificatio p̄scientiaz.
& egredieſ ext̄ ordinādo v̄tis. Scđo sic
fm̄ Lbryf. Ingredieſ. s. corpe ad fideles
docendos: & inde egredieſ ad infideles
pertendendoſ. Qui em p̄ ostiū intrat habet
libratē intrādi et exēdi meli. q̄ ascen-
dit aliud. Tertio sic fm̄ Ge. sup Eze. &
etia Aug. Ingredieſ ad eccliam militan-
tē. & egredieſ ad triūphātē. In oīb autē
p̄dictis sensib⁹ fidel' intrādo & exēdo in h-
uent pascua aut future felicitatis: aut ali-
cui participatiōis ei. Quarto sic in li. de
spū & aia. Ingredieſ ad p̄ceptatoem diu-
tatis: & egredieſ ad p̄sideratoeſ glōſe
hūanitatē in ch̄o. et v̄trobic⁹ pascua. id
ē suauitate inueniet. (Fur nō venit nisi vt
turef) modo p̄exposito) & macter p̄ malaz
doctrinā & exēpla flagitiosa (z p̄dat) i ef-
na m̄dānationē. (Ego veri vt v̄ta habe-
bit) & h̄z Aug. ingredieſ p̄ fidē ex qua
iust⁹ viuit (z abūdant⁹ habeat) egredien-
do ad patriā fm̄ eūde in q̄ nūc mortiant.

Ferj q̄rta infra oct̄. P̄ent.
Lect̄ euāḡ. Jo.ca.vi.

n Emo pot̄ venire ad me:
nisi p̄ qui misit metra-
perit eū. et ego resuscita-
bo eū in nuoissimo die. Est scri-
ptū in prophetis. Erunt omes
docibiles dei. Omnis qui audi-
vit a patre meo et didicit: venit
ad me. Non quia patrem vdit
quisq̄ nisi is qui est a deo hic vi-
dit patrem. Amen amē dico vo-
bis: qui credit in me habet vitā
eternā. Ego suz panis vite. Pa-
tres vestri manduauerūt man-
na in deserto et mortui sūt. Hic
est panis d̄ celo descendens: vt

siquis ex īp̄o māducauerit non
moriaſ. Ego suz panis viu⁹ qui
de celo descēdi. Siquis mādu-
cauerit ex hoc p̄ane: viuet i eter-
nū. Et panis quez ego dabo: ca-
ro mea: est pro mūdi vita

n Emo pot̄ venire
ad menisi p̄ q̄ misit me tra-
perit eū. et ego resuscitabo eū i
nouissimo die r̄c.) Joan. vi.
Līcā p̄ſens e uangelū est m̄ltiplex du-
bitatio. Prima: q̄ cū ad ch̄m vadam⁹
credeo: credim⁹ aut̄ sponte: nō videt ve-
rū q̄ ad ip̄m trahamur. q̄ trahi ē violen-
tari. Ad hāc āt viso s. Tho. sup Jo. z. ii.
di. xxv. z. i. q. xiiij. sic r̄ndeo. Pr̄ etern⁹ ad
suū filiū hoiles trahit m̄ltipliciter sine vio-
lentiā ſic et h̄o hoiem multipl̄ trahit
nā h̄o trahit hoilez p̄ no r̄de suadendo
Et de⁹ p̄ſilr ad suū filiū hoilez trahit:
demōstrādo ch̄m esse filiū suū p̄ ſcripturā.
vel inspiratoeſ: v̄l p̄ miracloꝝ ogatōem.
Scđo alliciēdo & p̄uoādo p̄cupiam eo
modo q̄ ram⁹ v̄tēl trahit ouē. et eo mō q̄
dīc Virg. in buc. trahit sua quēq̄ volu-
ptas. Et ſic de⁹ i generē cause final⁹ tra-
hit: ſuadendo q̄ara felicitas ſit in futuro. &
i p̄ſiti aie toto corde ſeq̄neſ ch̄m p̄ſtoře
ſuū. Q̄ndit aut̄ h̄o ſcripturā et p̄dicatores
& marie p̄ in tñā inspiratoeſ facies guſtaſ
ſcritillas rādiuſ amoris. Tertio h̄o tra-
hit hoilez effectiue violetādo: ſic etiā de⁹
trahit nos effectiue inq̄ntū effici i nob̄ vio-
lūtate q̄ ſeq̄ volu⁹ ch̄z. iuxta illū Phil. ii.
De⁹ opat i nobis vellez pſicere. Iz de⁹ ēt
ſic trahēdo n̄ vialeat hoilez vt h̄o. q̄ nō
alifſi trahit n̄iſi q̄ ſac nos velle. Si aut̄
volum⁹ iam nō cogimur. Si aut̄ et h̄o ſic
traheret hoilez n̄ violetaret. Scđo q̄ ſi
q̄ ſi p̄ trahit ad filiū: quo p̄ot̄ fili⁹ trahe-
re ad p̄iem. iuxta illud Jo. xiiij. Ego sum
via. et Jo. xvij. P̄i manifestavi r̄c. Ad
hāc dīc s. Tho. sup Jo. P̄io ſic. Ch̄is
inq̄ntū h̄o trahit ad p̄iez eo mō q̄ via ad
ſiminū: & eōuero p̄ ad ch̄m: eo mō quo
dāſtrut accedēdi ad ch̄m. V̄lō: ſcđo
ſic. Lb̄s inq̄ntū p̄bū dei trahit ad p̄iem